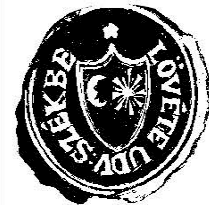

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XX. évfolyam, 1. szám

Ára: 1 lej

2019. JANUÁR

Fotó: András Levente

Visszatekintő

Az jutott az eszembe az egyik korai órában, hogy kis írásainkban általában arról szoktunk írni, hogyan készülődünk valami szép dologra, eseményre, és aztán ugrunk egy nagyot, és új dolgokkal foglalkozunk, mert egyet mindig halad eléfelé a világ.

Karácsony szent ünnepét ültük meg, a betlehemi szegényes jászolból újra ránk mosolygott a kicsi Jézus, és tekintete azt sugallta: újra eljöttem köztetek, hogy szeretetet, reményt, vigasztalást hozzak minden jóakarátú embernek. Hála Istennek, ilyenkor a falu visszacapja a régi lovétei képét, hiszen az egész évben egy kicsit hiányos családokba megérkeznek a betevő falatot idegenben kereső családtagok, hogy pár napot együtt örülhessen a család, mondhatnánk úgy is, hogy a kicsi Jézus egybekovácsolja újra családjainkat. És, ha már együtt van a család, valahogyan jobban meghalljuk harangjaink templomba hívó szavát, és együtt indulunk az Isten házába imádkozni, kérni, hálát adni, vagyis megnyugvást, lelki békét lelteni.

Karácsony napján délután a nagyvecsernye után közös, ünnepi előadáson vehettünk részt, hiszen, közösen összefogva, népdalosaink, furulyásaink, a Kákvirág Néptáncgyűttes és a Késefa népi zenekar karácsonyi műsort kovácsolt össze, amelyet a nagyszámú közönség nem is hagyott taps, jutalom nélkül. Ezúton is köszönetet mondok minden kollegának és jóindulatú embernek, akik a szívükre hallgattak, és időt nem sajnálva buzdították az ifjakat, hogy nemcsak dobozolt ajándékot lehet adni karácsonyra, hanem meg lehet örvendeztetni a szíveket énekkel, furulyával és tánccal is. Természetesen az ajándék sem maradt el a Polgármesteri Hivatal és a Közbirtokosság jóvoltából.

Aztán karácsony másodnapján nagykorúsítási ünnepre készülődtek az ifjak, amely nap az Isten házában kezdődött, felöltve őseink népviseletét, ragyogóvá tették az ősi templomot, és szinte még a kicsi Jézusnak is jobb ked-

Kányádi Sándor Jön Január

Porka havak esedeznek,
sopánkodnak a verebek.
Jegenyefán ócsárolják
Januárt a zajgó csókák.

De Január rá se ránt a
fákon csárogó csókákra,
sem a tetőn dideregve
siránkozó verebekre.

Azért van a csűrön cserép,
bújjon alá, aki veréb,
s a füstölgő kémény mellett,
aki csóka, melegedhet.

Jön Január, megy Január,
kinek-kinek kedvébe jár,
szánkót csusszant, ródlit lódít,
gyermekkel hógolyózik.

A kucsmáján, lám, mit látok,
egy korai hóvirágot.
Sorra sétál minden házat,
s boldog újévet kíváogat.

ve volt a jászolban, látva,
hogy ifjaink mind szentáldozáshoz járultak. Délután volt az ünnepi műsor, amelyet telt ház előtt mutattak be, és amelynek minden részletét gondosan előkészítették, minden részletre kitértek, és bebizonyították, hogy nem jártak hiába a hosszú próbákra, mert az új színpad bizony megpróbáltatott a sok székelycsizma kopogása alatt, de azt is bizonyították, hogy megpróbálnak ezután megállni a saját lábukon és közösen szervezni meg ezt-azt, amelynek a következő lépése a szüreti bál lesz.

folytatás a 6. oldalon

Jegyzőkönyv-kivonat

a 2019 januárjában tartott tanácsulésekről

A 2019. január 22-én tartott rövid gyűlés egyetlen napirendi pontja a hivatal szabad köztisztviselői állásának a módosítása volt. A jelenlegi "tanácsadó" megnevezést "jogi tanácsadó felsőfokú végzéssel" beosztásra módosították a tanácsosok azért, hogy a leendő jegyző könnyebben tudja elfoglalni ezt a megüresedett állást.

A 2019. január 28-i gyűlésnek sem volt több napirendi pontja.

1. A 937-es kormányhatározat értelmében emelkedett az országos minimálbér. Ennek függvényében a Polgármesteri Hivatal alkalmazottjainak a fizetése is emelkedett. A jelen levő 11 tanácsos elfogadta az előterjesztést.

A könyvelő ismertette, hogy szintén január elsejétől kötelezően ételjegyet kell adni az alkalmazottaknak. A minimálbér emelkedése és az ételjegyek összesen 272 000 lejjel fogja terhelni a község költségvetését.

2. A különfélék keretén belül a következő dolgok, problémák vitatódtak meg:

- A mezei, erdei utak felújítása folytatódik-e ebben az évben? A költségvetés elfogadása után lehet erre pontos választ adni, kapni. Sajnos még az országos költségvetést is csak most kezdték tárgyalni a döntéshozók.

- A magyar kormány által támogatott mezőgazdasági gépek vásárlását ösztönző pályázati lehetőségekről tartanak ismertetőt a közbirtokosság irodájában.

- Javasolva volt, hogy egy nagy kivetítő és vetítővászon beszerzése a Népház részére.

- Megtárgyalták a LEADER iroda helyzetét, hogy hamarosan a turisztikai iroda egyik helyiségében fognak tovább működni, mert a Polgármesteri Hivatal épületét kezdik el felújítani.

- A temető mellett szabadon kószáló, embereket, gyerekeket megtámadó kutyák problémáját sürgősen meg kell oldani. Felszólításra ha nem oldja meg a tulajdonos, akkor hatósági közbelépés fog következni.

- A Népháznál és a Kórháznál levő kanyarnál figyelmeztető és gyalogátjáró táblák, valamint a sebességcsökkentés érdekében fekvőrendőrök elhelyezését kell kérni a megyei tanács ügyekért felelős szakembereitől!

- A közbirtokosság épületéhez tervezett tejautomata elhelyezése nyitott kérdés maradt. Abban viszont egyetértettek, hogy az oda kirakott kutyatáp, káposzta meg műanyag edények méltóképpen felhívják az arra járók figyelmét. Gál Sándor emléktáblája valahogy nem illik oda abba a képbe, ezért jó volna onnan kimenteni.

- A Hargaz lemondás következtében a településeknek lehetőségük nyílik, hogy az országos fejlesztések

(PNDL III) keretén belül pályázhassanak a gáz bevezetésére.

- A szemétygyűjtés problémákat okoz, főleg ünnepek előtt, alatt, mert ilyenkor korábban, nagyon sietve végzik el a feladataikat a cég alkalmazottai. Fel kell szólítani, hogy ilyen esetekben ismertessék a lakossággal is.

- A község fontosabb pontjaira 10 db térfigyelő kamera van felszerelve, amelyek a lakosság biztonságának a növelését szolgálják.

- A polgármester röviden ismertette a pályázatok helyzetét.

- Problémák vannak a Gas Tours autóbuszain, túl vannak zsúfolva legtöbbször. A hivatal az éves engedélyek felújításakor tud javaslatokat ráerőltetni. Panaszt kell letenni a munkások, ingázó diákok részéről a problémák megoldása érdekében.

---

*A Polgármesteri Hivatal hálásan köszöni
Ladó Máténak a pénzübeli felajánlást,
amellyel a Szociális Konyhát támogatta.*

Karácsonyi angyalok

Nemrég olvastam a világhálón (hol máshol?) egy szülő tollából egy írást azzal a kezdősorral: "adjátok vissza a karácsonyomat". Ebben kifejezetten arra kéri a pedagógusokat, szálljanak le a karácsony témájáról, mert az kifejezetten családi ...

Az az igazság, hogy rendesen büntudatom lett. Tényleg attól lesz szegényebb egy ünnep, ha azt többféleképpen megéljük? És itt a többféle egyáltalán nem metszi a csilivili, október végén már az arcunkba jövő csokimikulás dömpinget.

A karácsony elsősorban vallási ünnep. Ha vallási, akkor közösségi. Ha közösségi, akkor azt élje meg az osztálytársaival, szülői közösséggel, faluközösséggel. Bár időben már messze járunk karácsonytól, ennek ellenére nem szeretném szó nélkül hagyni azt a kis karácsonyt, amit a népházban éltünk meg az ünnepen. Nem csillogó füzérrel, hanem csillogó szemekkel, daloló gyerekekkel, táncoló fiatalokkal. Hogy mennyit sikerült átadni abból az üzenetből, amit a műsorral próbáltunk közvetíteni, azt a jelenlévők tudják. A célunk csak ennyi is volt: hogy együtt tegyük karácsonyfává a fenyőfát, hogy villanjon pár mosoly is "sem fájdalmas, sem hamis", ... hogy nem kell több, csak "ajándék mindenkinek egy" (László Noémi)

Vajon mi is lenne az az egy?

Mag Ottilia

(Pillanatfelvétel a rendezvényről a 7. oldalon)

Vándorbölcső program Székelyföldön

"Legszebb magyar ellenállás a bőséges gyermekáldás"

A bölcső az emberi élet folyamatosságának egyik legszebb jelképe. Miközben Európa népeinek többsége elöregedőben van, és a gazdaságilag fejlettebb országok idegenek tömeges befogadásával próbálják megfiatalítani lakosságukat, addig a magyarság ellenáll a más vallású és kultúrájú emberek erőltetett betelepítésének, s helyette inkább egy belső népességyarapodást kíván megvalósítani. Ennek egyik szép példája a sajátosan magyar vándorbölcső mozgalom, amely 2012-ben indult a gyáli Ágymester Manufaktúra cég tulajdonosának, Czotter Andrásnak a bölcső-felajánlásaival. Az ő ötletét karolta fel a háromgyermekes családmódellet népszerűsítő Három Királyfi Három Királylány Mozgalom, amellyel közösen több bölcsőt adományoztak.

Székelyföldön a Vándorbölcső Program a csinódi Gyümölcsoltó Boldogasszony ökumenikus kápolná-tól indult 2018. március 24-én. A sugallat a program indítására a harmadik gyerekünk várása idején érkezett, ugyanis születése után őt nem akartuk mózeskosárba vagy kiságyba tenni, hanem őseink hagyományát követve bölcsőben kívántuk elhelyezni, ugyanis a ringatózó bölcső használata az újszülötteknél segíti az idegrendszer fejlődését és az egyensúlyérzék kialakulását. A ringató mozgás az anyaméhben töltött időszakot idézi fel bennük, amitől könnyebben megnyugszanak.

Amikor elmentem Sepsiszentgyörgyre Veres Ferenc fafaragó-asztalosmester műhelyébe, hogy bölcsőt rendeljek, akkor meséltem neki a magyarországi példáról. Ennek hallatán felajánlotta, hogy az általam megrendelt bölcső mellé ad még egyet ajándékba az-zal a céllal, a két bölcsővel indítsuk el a vándorbölcső mozgalmat. Pár hét alatt a két bölcső mellé családtagok, barátok és ismerősök részéről még öt felajánlás született, s így a kápolna búcsús ünnepén 7 kismamának tudtunk bölcsőket átadni. Azóta magánszemélyek, egyesületek, alapítványok, egyházközségek és önkormányzatok részéről számos felajánlás érkezett. A felajánlók között van orvos, lelkész, vállalkozó, hétgyermekes családapa, unokáját váró nagymama. Faragott bölcsőt kaptunk Csepel polgármesterétől és a Három Királyfi Három Királylány Mozgalom is ide irányított egy Czotter András műhelyéből kikerült bölcsőt. Az Orbán Viktor miniszterlenök úr által adományozott bölcső Székelyudvarhelyen talált első lakóra, és Lévai Anikó asszony vándorbölcsője Kisbáconban ringat egy újszülöttet. Legtöbb bölcsőre az ausztráliai magyarok köréből érkezett adomány. A bölcsőket elsősorban harmadik vagy többedik gyereküket váró családokhoz juttatjuk el, lehetőleg istentisztelet vagy szentmisék keretében. Emlékezetes marad az oroszhegyi hármasközi bölcsőátadás, s ugyanígy az első székelyudvarhelyi is, amelyet a szombat-falvi református gyülekezet meglepetésként szerve-

zett a harmadik gyermekét váró énekvezérnek. Volt bölcsőátadás a Firtos-hegyen, a Homoród mentén, a Fiság mentén, Alcsíkban, Marosfőn és Gyergyószárhegyen a Tatárdombnál.

Egy-egy családnál fél évig maradhat a vándorbölcső, ezt követően tovább vándorol egy másik kisbabát váró családhoz. A bölcsőök hasznos szolgálatukon kívül összekötnek családokat, és a programban résztvevőknek találkozókat is fogunk szervezni.

A Székelyföldi Vándorbölcső Program fővédnöke a háromgyermekes Szász Jenő és felesége, Ildikó asszony. A programot a Nemzetstratégiai Kutatóintézet saját programjai közé emelte, ami a jövőbeni kiteljesedését eredményezi.

Amelyik nép bölcsőbe fektet, az élni akar, és meg is fog maradni.

Sepsiszéki Nagy Balázs

A programról érdeklődni lehet a bioversum@gmail.com címen vagy a 0760779835-ös telefonszámon, Lövétén pedig Mihály Jánosnál, elérhetőségek: 0746281013, szallasfa@freemail.hu

MEGHÍVÓ

1954 - 2019

Kedves kortársunk!

65 éves kortárstalálkozóra hívunk és várunk, egy jó beszélgetésre, néhány kellemesen eltöltendő órára, annak emlékére, hogy 5 évvel ezelőtt találkoztunk.

Kezdjük érezni, hogy bizony "égi inga méri éveinket", s a napunk a delelőn már áthaladt. Vannak olyan kortársak, akikkel több mint 5 éve nem találkoztunk, jó lenne újra találkozni, látni egymást, elmesélni örömeinket és bánatunkat.

Szeretettel várunk kedves pároddal együtt 2019. február 23-án tartandó kortárstalálkozónkra, 11 órától kezdődő hálaadó szentmisére és az ezt követő mulatságra.

Részvételi szándékodat közöld az alábbi telefonszámok valamelyikén 2019. február 15-ig:

- 0749843534 - Lifu Zoltán
- 0726227382 - Miklos Ida
- 0749553660 - Orbán József

MEGHÍVÓ

Tisztelettel értesítjük az 1944-ben születetteket, hogy folyó év február 16-án tartjuk a találkozót, amely 10 órakor szentmisével kezdődik.

Szeretettel várunk minden kortársat.

Az érdeklődők figyelmét felhívjuk, hogy a

PAPP NÓRA

**"A VIRÁGOK ... MINDEGYIK ORVOSSÁG"
HAGYOMÁNYOK ÉS NÉPI ORVOSLÁS
LÖVÉTÉN**

című könyv iránt érdeklődni lehet a Községi Könyvtárban vagy a 0784298853-as telefonszámon.

Tudatosan, következetesen jelen lenni!

Excellenciás Dr. Jakubinyi György érsek atya 2018. augusztus 1- i hatállyal a lövétei születésű Tódor Attilát nevezte ki a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károlyról nevezett Római Katolikus Teológiai Líceum spirituálisának - lelkiigazgatójának. A Teológiai Líceum "*Szikla*" diákfolyóirat karácsonyi számában jelent meg egy interjú az új spirituálissal, amelyből részleteket tallózunk.

1. A középiskola elvégzése után miért döntött a teológia mellett, hogyan alakultak évei?

2004-ben az általános iskola elvégzése után ide, a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Líceumba felvételiztem. A Teológiai Líceumban eltöltött négy év sok mindenre megtanított, és megerősített abban, hogy bátran merjek igent mondani Isten hívó szavára. A szellemi tudás, teológiai ismeretek és a lelki nevelés mellett megtanított a közösségben való együttélésre, elfogadásra, a következetes napirend betartására és a pontosságra. Ma is határozottan érzem és vallom, hogy ez ad tartást a mindennapi életnek. Ezekért mindig hálás vagyok. A tizenkettedik osztály elvégzése után megerősödve éreztem, hogy a helyemen vagyok, én a papságot szeretném választani, Isten az ő szolgálatára hív. 2008-ban érettségiztem, és kértem felvételemet a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolára és Papnevelő Intézetbe. A szemináriumban eltöltött hat évet számomra három fontos dolog határozta meg: a lelki és szellemi készüllet a papságra, valamint az emberi kapcsolatok, barátságok kialakítása és ezek ápolása. Jakubinyi György érsek úr 2015-ben szentelt pappá itt, a gyulafehérvári székesegyházban. A csíkszeredai Szent Kereszt Főplébániára nevezett ki segédlelkésznek, ahol három éven át egy minden téren mozgalmas plébánián, sokszínű lekipásztori szolgálatban otthon érezhettem magamat, és befogadottként élhettem.

2. Hogyan fogadta a hírt, miszerint visszatérhet a régi iskolájába mint spirituális atya?

Soha nem gondoltam erre, egyszerűen meglepetésként, hideg zuhanyként ért a hír, de néhány hét alatt megbarátkoztam a gondolattal, tudatosítottam, hogy a papság nem csak egy adott helyhez vagy csupán egy feladatkörhöz kötött szolgálat, hanem sokrétű. Ahová állít az Isten, ott és abban a feladatban, szolgálatban meglátni és elfogadni az Ő akaratát, felismerni a kihívást, tudatosan, következetesen jelen lenni, és a Tőle kapott képességeket kamatoztatni. A Teológiai Líceum spirituálisának lenni egyirányú feladat, csak ezt a feladatot kell ellátni, ellenben a plébániai szolgálattal, ahol a feladat sokszínű. Ez egy más irányú feladat, kihívás. A diákok között jelen lenni, értük élni, átérezni az ő mindennapi életüket, örömeiket, küzdelmeiket, és utat mutatni az Isten felé vezető úton, kihívásként élem meg, de minden nap ott van-

nak az apró örömök is, ami erőt, lelkesedést ad.

3. Mennyit változott az iskola rendszere, amióta elballagott?

10 éve ballagtam a Teológiai Líceumból, júniusban tartottuk a 10 éves érettségi találkozóinkat. Úgy tapasztalom, hogy az iskola és bentlakás felszereltségben, infrastruktúrában sokat fejlődött. Rendszere, küldetése, napirend és szabályzat terén nem ment át nagy változáson. Amiben változást tapasztalok, az a technikai eszközök, laptop, okostelefonok használata, ami nem baj, hogy van, mert fejlődik a technika, és fel kell zárkózni, csak mennyit, hogyan és mire használjuk, mert lehet építő és romboló hatása is. Nekünk 10-14 évvel ezelőtt nem volt saját laptopunk, okostelefonunk, mi szabadidőben az informatika teremben használtuk ki ezeket a lehetőségeket. Ezek túlzott használatának a veszélyét abban látom, hogy elvesznek a személyes emberi és isteni kapcsolatok, mert jól megvagyunk a magunk kis technikai eszközeink világában. Ennek is a következménye, hogy nagyon sokan nem ismeritek egymást, nem tudtok egymás helyzetéről, nehézségeiről, de értékeiről, tehetségeiről sem. Ezért nem tudtok egymáson segíteni, felvidítani, egymás örömeiben osztozni, hogy mindenki felszabadult legyen, és a közösségben jól érezze magát. Hiányolom a közösségben a jóízű értékes beszélgetéseket, ami épít, nevel és gazdagít, ezeket felváltja a virtuális világ, ami nem a valóságot adja. Ez sok elégedetlenségnek és békétlenségnek a melegágya.

4. Milyen a kapcsolata volt tanáraival? Hogyan viszonyulnak egymáshoz?

A jelenlegi tanári karból öt tanár tanított engem itt a Teológiai Líceumban. Különleges érzés megtapasztalni, ugyanakkor megtiszteltetés számomra, hogy akik 10-14 évvel ezelőtt tanáraim voltak, most azokkal kollégák vagyunk. Sok mindent most értek meg igazán, hogy akkor mit miért mondtak, kértek és tettek. Most, amikor én is velük "*egy cipőben járok,*" érzem ennek a súlyát és a felelősséget, hogy a jövő nemzedék a kezünkben van. Úgy érzem, elfogadtak kollégájuknak, sőt mindannyiuk részéről naponta megtapasztalom a segítőkészséget, jó szándékot és támogatást. Én is arra törekszem, hogy nyitott legyek feléjük, minden téren keressem az egységet, és részemről is meglegyen a támogatás, hiszen közös ügyet szolgálunk.

5. Milyen a viszonya a diákokkal?

Számomra minden diák egyforma, nincs ügyes vagy rossz diák. Nem tudom elfogadni a kivételezéseket, különbségtételeket, mert a közösség széthúzásának és bomlasztásának a melegágya. Ezért van az, hogy mindenkinek minden órai, kápolnai lekiprogramból, a közös munkából és az asszisztálás szolgálatából ki kell vennie képességéhez mérten a részét, még akkor is, ha ez komoly áldozatot, készülletet, odaállást igényel. Törekszem a jó viszony kiala-

folytatás a 4. oldalról

kítására, megismerni személyes beszélgetések által is mindenki egyéniségét, megbeszélni a nehézségeket és irányt mutatni a lelki fejlődés útján.

6. Mit üzen az olvasóknak?

Hordozzák imáikban a Teológia Líceum egész közösségét, hogy a világ és a mindennapok kihívásai közepette a Hivatások évében ismerjük fel hivatásunkat, küldetésünket. Kérjük az Urat, hogy tudjunk megmaradni isteni életet élő, tudást szomjazó, igazi értékek után vágyó, hordozó és továbbadó közösséggé válni. Tudjunk olyan tanúságtévő közösséggé válni, hogy sokan kapjanak kedvet ahhoz, hogy a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Líceum diákjai legyenek.

Középajta, 2018. XII. 16.

Kedves Kiáltóm!

Nemrég Lövétén voltam, és egy teljes órát ott nézelődtem, nosztalgizáltam.

A barátom magas házának ablakából jól beláttam a templom környékét. A régi iskolaépület megerősítve, új ruhában. Jól látni mindent, a távcső is segít. Elakadok egy teljesen új épületen. Megtudom, hogy ez lesz harminc kisgyermek napközi otthona.

No, ez igen, ez dicséretes. Ahol a bölcsőből kikívánkozóknak ilyen új tanodát építenek, ott a folytonosság, a jövő biztosítva van.

Ez a két létesítmény a falugazdák szorgalmát dicsérve, egyben minden lövéteinek büszkesége is. Jó és erős gazdasági háttérrel az elme és a szellem munkásai (iskola, templom) biztosabban dolgozhatnak.

Abban a felújított, régi iskolában szolgáltam vagy három évet az ötvenes években. Negyedikesemmel olyan osztályteremben tanultunk, ahol a szomszédok harmadikosok voltak. Tanítójuk egy nyugdíjas korú Márton bácsi. Az órák bosszantóan zajosak voltak a szomszédokban, olyannyira, hogy néha át is mentem panaszkodni: Marci bátyám, csinálj valamit a rád bízottakkal, mert a felmenő osztályosaimat én tanárok kezébe kell felkészítenem!

Nem haragudott, de maradt minden, ahogy volt. Eltelt az év. Szeptemberben, amikor elsősöket kellett volna kapnom, hívnak az igazgatói irodába. Közlik velem, hogy nem elsősök, hanem a zajos harmadikosok lesznek az én negyedikeseim. Persze felsoroltak minden meggyőző érvet, hogy így a gyermekek, meg úgy a felső tagozat. Minden megállapításuk igaz és elfogadható volt. Más nem is tehettem. El kellett fogadnom. Érezni pedig azt éreztem, hogy engem büntető századba osztottak be, tudva azt, hogy a rakoncátlanság fő hangadója ebben az osztályban éppen a milicista parancsnoknak a fia.

Ünnepek közeledtével kívánok minden lövéteinek: Kellemes karácsonyi ünnepeket! És boldog új évet!

Tisztelettel,
Simon Áron

György Emőke: Téli biztató

*Nem számít a hideg tél zordsága,
Míg lelkednek melegít jósága.
Dermedhet a fénylő jég,
Míg mosolyod ajándék!*

*Hullhat a hó nagy pelyhekben,
Míg ég a tűz a szemedben.*

*Befagyhat akár a kis tükrőtő,
Míg létezik még szép szó, biztató.
Kibírható ez a tél,
Ha szívedben tavasz él!*

Fotó: György Emőke

Középajta, 2019. jan. 6.

Kedves Kiáltóm!

A Harangszó keresztyén újságban, ahol II. János Pál pápáról emlékeznek, dicséző szavakkal, olvastam: A mai európai emberek úgy élnek és cselekszenek, mintha Isten nem is létezne. Kiseperni akarnák az életükből.

Egy félelmetes gondolat így motoszkál bennem: Hátha Istenben születne ilyen törekvés. Félresöpörni minket, minden szennyünkkel együtt! Reménykedem. Jézus visszatérése még messze van, s a pusztító tűz még nem lobbant lángra. Jó, hogy ez titok.

1983-ban egy vonatos utazáson Csehszlovákiát, Lengyelhont és Oroszországot látogattuk meg. Történt velem a következő ezen az úton. Varsóban a továbbutazás előtt, maradék zlotyimat elköltöttem a pápára, 15 darab játékkártya nagyságú arckép formájában. Ennyi ifjú tagja volt akkor a fűvösöknek. Hosszas kerékcseré után átjutottunk az oroszokhoz. Megjelentek a szigorú határőrök és vámosok. A kártyáimat látva dühösen mutogattak rám.

Elvettek három példányt. Kinn a folyosón még vitatkoztak keveset, és továbbmentek. Többször hallhattuk a pápiz, pápiz, pápizt. Mi dühítette fel ezeket? kérdeztem társaimtól, s reméltem, hogy visszahozzák a kártyáimat. Ez meg is történt egy fél óra múlva. A hármat visszaadták, de a 12 többit mind elvitték, s még meg is fenyegettek. Mi, útitársak, Leningrádig találgattuk, miért dühödtek be a szovjetek az ártatlan kártyáimtól? Félték valami miatt!

Otthon pedig Lövétén, fenn a könyvtárban, a legközelebbi próbán, sorsot húztunk a három megmaradt arcképre. Senki sem neheztelt a nyertesekre. Lelkesen fújtuk tovább a rezet. Mindenkinek boldog új évet kívánok!

Szeretettel,
Simon Áron

folytatás az első oldalról

Ezen a napon viszont még történt egy különös dolog: a reggeli, ünnepi szentmise után nem a központba igyekeztek ifjaink, hanem útjuk a gyönyörű fehér hóval fedett, csendes temető felé vezetett. Felejthetetlen látvány volt, amikor a hófehér temetőbe, hosszú sorban kígyóztak a székelyruhás fiatalok. Útjuk egy friss sírhant felé vezetett, egy rendkívüli számtan órára, ahol nem jelentettek hiányzót, mert mindenki jelen volt, nem is izgultak a feleltetéstől, mert mindenki tudta a leckét. Körbevették a sírt, most nem két ismeretlenes egyenlet volt a lecke, hanem a Miatyánk és az Üdvözlégy közös imádkozása, elénekelték a Ments meg engem, Uram éneket, és elhelyezték koszorújukat a keresztfá tövébe, majd néma csendben gondoltak a tanárnőjükre. Ezen a napon mindenki csillagos tízest kapott számtanból, pirossal beírva, és a néma csendben a kicsi szívek hallani vélték a tanárnő szavait:

"Búcsúztam volna tőletek,
De eröm nem engedett,
Így búcsú nélkül szívetekben
tovább élhetek."

Isten fizesse meg áldozatukat, és adja a jó Isten, hogy találják meg számításukat az életben. Én hiszem és vallom, hogy akiknek ilyen fiatalon eszükbe jut másra is gondolni, mást is megörvendeztetni, azok a rohanó világban is el fognak igazodni.

Aztán december 24-én újra megszólalt a lélekhang, jelezvén, hogy Gábos Márton bácsi visszaadta lelkét Teremtőjének.

Megkezdődtek a házszenelések, három csoport igyekezett minden házhoz elvinni az Úr Jézust, és, amikor már csak szinte néhány nap, néhány óra vá-

lasztott el az új év kezdetétől, december 28-án újra lecsapott a halál kaszája, hogy György Vilmos bácsit magával ragadja, és kiszakítsa szerettei köréből.

Megható volt István pap bácsi prédikációja, amelyben kifejtette, hogy Vilmos bácsi a némaság keresztségét cipelte egész életén át. Igen, ő nem tudott beszélni, nem tudta mondani gyermekének soha, hogy: kicsi fiam, fiacskám, édesapád nagyon szeret, és mégis megértették egymást, hullottak a hirtelen elszakadás könnyei fiának arcáról. A temetés után részvétet kívántam Vilmosnak, aki ennyit mondott: Béla bácsi, én megmondom magának, édesapám a "mindenem" volt. Biztosan, ha Vilmos bácsi megszólalhatott volna, elmondta volna, hogy a szó, a beszéd, az milyen nagy kincs, azt nem szabad egymás szidalmazására, átkozódására, káromkodásra használni, annál inkább egymás vigasztalására, imádkozásra, ahogyan mondják az őseink, a szó nem kerül pénzbe, tehát egy jó szó is sokat segít a bajba jutottakon.

Nagyon szeretem az idősek élettapasztalatból merített mondásait, milyen igazuk van, amikor azt mondják: Nem baj, ha az új év nem hoz újat, csak a régeből ne venne el. És mégis, 2018-ban 48 család élte át a szomorú gyász napjait, hiányzik valaki 48 családból.

Az új évben nem kívánhatunk mást a jó Istentől, mint hogy adjon csak akkora keresztest, amelyet el tudunk cipelni, és, ha leroskadunk a bánat súlya alatt, karoljon belénk, és segítsen a továbblépésre, adjon jóakarátú, vigasztaló embereket, akik őszintén megértik a szomorúság okát, és enyhíteni próbálnak embertársuk sorsában.

Lázár Béla

Élő hagyomány

Kezdhetném úgy is "Hogy volt, régen volt"...!!! Szüleink, nagyanyáink téli esteiken és napokon összejöttek, szóttek, fontak, köttek, horgoltak, varrtak, így állították lányaik úgymond "stafírunkját", csipkéket horgoltak, keresztszemest varrtak, blúzokat, zoknit köttek, és mindent, amit kézimunkával elő tudtak állítani. Lakásukat szépítette a kézimunka, és megvolt a szép, kötött ruházat is. Így tanultunk szüleinktől, egymástól. Sokan mondják, ma már nem "Divat", de sokan vannak, akik ma is értékelik és folytatják, vagy hanem megcsináltatják. Ezért szeretném megemlíteni, hogy Pósfaluban még mindig a téli esték és napok így telnek sok nő számára. Sokan vannak, akik ma is kötnek, varrnak, horgolnak, összegyűlünk, egymást tanítjuk és tanulunk. Most is van, akinek egy kötött dolog mindig szép. Neveket nem szeretnék említeni, de úgy is magukra találhatnak a szorgos kezű mamák, szülők, lányok, mert azok is vannak. Diáklányok jöttek, "Szeretnék megtanulni kötni, segítené?". Boldo-

gan mondok igent, mert van, aki tőlünk is megtanulja, és csak így lehet folytatása. Amit tanultunk, adjuk át a következő nemzedéknek. Így szeretnék köszönetet mondani én is azoknak, akik tudásukat nekem is átadták, hálás vagyok érte, még sokáig dolgozhasunk együtt, és azoknak is, akik tőlem is tanultak, és véleményt kértek, minden tisztelem az övék.

Ez új év kezdetén azt kívánom, hogy még sok ilyen téli napunk legyen, és még sokan csatlakozzanak hozzánk. Adja Isten, hogy így legyen.

Áldott, békés, boldog új évet kívánok mindenkinek!

Máté Angella Ilona

Farsangzárás - 2019.

Február 28. - Maszkabál

Március 2. - Nőseemberbál

Március 3. - Székelyruhás bál

Március 5. - Húshagyókedd

Egy bál a közösségi médiában

Szülőbáli meghívónkban sem rejtettük véka alá, milyen tematikát is találtunk aktuálisnak az ideai szülőbálra: azt a világot próbáltuk komolyan és kevésbé "vakbélgyulladás" módjára körüljárni, amit közösségi médiának hívunk.

Bár a célunk nem az észosztás volt, inkább annak a veszélynek a felismertetése, közös felismerése, hogy mennyire el tud távolodni a szülő a gyerekeitől, a tanító, s főleg a tanár a tanítványaitól, amennyiben az a világ, amiben a gyerekeink élnek, nem érthető és nem kezelhető a felnőtt számára.

Ez nem jelenti azt, hogy a felnőttek mindegyikének ott kell lenni minden felületen. Sőt!) De ha picikét belepillantunk ebbe a közösségi világba, akkor rájövünk, hogy nem hétfejű sárkány, viszont a józan ész azt mondhatja velem, hogy azért két feje legalább van. Ezzel megbirkózni vagy megszelídíteni nekünk is kell, és, ha megtehetjük, észrevétlenül arra biztassuk a gyerekeinket, hogy próbáljanak küzdeni ennek a mindent elsöprő ereje ellen.

Ez mit jelentsen?

Például, hogy ne csak ott éljen! Legyenek élő kapcsolatai! Ismerje fel és kezelje annak a veszélyét, hogy, ha kiteszi magát vagy írásait közösségi felületekre, az rosszszul is visszacsapódhat! Nekik elsősorban ott kell megtanulni viselkedni!

Mi, akik ennek a világnak a dinoszauruszai vagyunk, annyi a feladatunk, hogy a régi, kézzelfogható világot próbáljuk szimpatikusá tenni azoknak, akik már a közösségi hálón szocializálódtak:

hogy az úton is lehet köszönni,

hogy mamának nemcsak a fészbukon lehet integetni, hogy megosztani az életben is lehet - jókedvet, tudásodat, barátságodat, segítő szándékodat,

hogy a youtube-os videókon kívül abban a faluban is van érték, ahol él,

s hogy nem feltétlenül követhető az, ha valakinek meglett az ötszázredik feliratkozója.

Ám lesajnálni nem szabad! Inkább nézzünk bele abba a

világba, ismerjük meg, s akkor lehet kommentálni (kommentelni:) nekik. Mert ha nem ismerünk valamit, és arról véleményt formálunk, az kekeckedésnek tűnhet. Ha viszont tudjuk, miről beszélünk, akkor már jó eséllyel jó néven veszük.

Abban a kis műsorban, amit e téma köré felépítettünk, kicsit görbe tükröt szerettünk volna mutatni ezen világ visszasságairól, és valljuk be, talán magunknak is ...

Műsorunk részeként Bencze Editke iskolai tanácsadó osztotta meg a témában gondolatait, amit ezúton is köszönünk neki!

Bár idén két év lemaradását kellett volna behozni a szülőbállal, magam részéről annak is örülnék, ha legalább egy szezonra valót jól érezte volna magát a kedves szülői közösség, hogy hazavitt magában egy picivel jobb kedvet, mint amivel indult.

Mag Ottília, tanító

Fotók: Mag Ottília

Pillanatkép a karácsonyi előadásról

(írásunk a 2. oldalon)

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívunk minden érdeklődőt 2019. február 17-én 18,00 órától a lövétei Népházba a KÁKVIRÁG Néptáncsoport "TÁNCOS MESÉK, MESÉS TÁNCOK" című előadására.

Székely humor

- Valami szúrja a lábamat, sántikál a székely.
- Tán egy kavics - mondja a komája.
Lehúzza a székely a csizmáját, nézegeti, de nem talál benne semmit.
Megszólal a komája:
- Biztosan a másikban van!

Lövétei leányok Brassóban (1938. május 2.).

A képet özv. Mihály Józsefné Gábos Margit bocsátotta rendelkezésünkre.

Anyakönyvi hírek - 2018. december

Közli a Polgármesteri Hivatal, a szociális osztály nyilvántartója szerint.

Születések száma: 7

GÁBOS ERWIN-CSABA, született 2018. augusztus 27-én, a GÁBOS CSABA és GÁBOS IZABELA, Lövéte, 885. szám alatt lakó szülők gyermeke
SZIKSZAI ZSÓFIA, született 2018. szeptember 5-én, a SZIKSZAI JÁNOS és SZIKSZAI MÁRIA, Lövéte, 1092. szám alatt lakó szülők gyermeke
FINTA ÁDÁM, született 2018. november 14-én, a FINTA GELLÉRT és LADÓ ILDIKÓ, Lövéte, 436. szám alatt lakó szülők gyermeke
BALÁZS JANKA, született 2018. november 8-án, a BALÁZS IGNÁC és BALÁZS RENÁTA, Lövéte, 482. szám alatt lakó szülők gyermeke
FAZAKAS ANNA, született 2018. november 1-én, a FAZAKAS JÓZSEF és KELEMEN-FAZAKAS BEÁTA, Lövéte, 457. szám alatt lakó szülők gyermeke
PÁL LÉNÁRD, született 2018. november 27-én, a PÁL ORSOLYA és PÁL CSABA, Lövéte, 989. szám alatt lakó szülők gyermeke
KEDVES NÓRA, született 2018. december 4-én, a KEDVES TIHAMÉR és KEDVES EMŐKE, Lövéte, 923. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: -**Őszinte részvétünket fejezzük ki a decemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:**

LÁZÁR JÁNOS, Lövéte, 768. szám, született 1951-ben
GÁBOS MÁRTON, Lövéte, 710. szám, született 1937-ben
GYÖRGY VILMOS, Lövéte, 571. szám, született 1949-ben

Eladó segesvári lapos cserép, jó állapotban.
Telefon: 0746 281013.

Eladó asztali kályhához való inox tartály (füstcső melegíti a vizet).
Telefon: 0735-501494.

Eladó családi ház, Lövéte, 226. szám (Csató, Kelemen András-féle ingatlan). Érdeklődni: Kelemen Sándor, telefon 0753812693.

Kőműveseket és segédmunkásokat **keresünk**.
Telefon: 0729956447.

Eladó háromkerékű, elektromos bicikli. Érdeklődni: András Lenke, Lövéte, 689. szám alatt, vagy a 0266220730-as telefonszámon.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Mónika, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde,
Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna,
Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853